

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIII. Athanasii Alexandriae Episc. epist. de ead. Synodo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

buisse videbantur, idem consilio meliore displicere sibi fuerint protestati. Unde advertit sinceritas vestra, hanc solam fidem qui apud Nicæam Apostolorum auctoritate fundata est, perpetua firmitate esse retinendam: hac nobiscum Orientales, qui se Catholicos recognoscunt, Occidentalesque gloriari. Non longe autem fieri posse credimus, ut qui tecum sentiunt, licet hoc ipso conatu a nostra communione alieni sint, Episcoporum nomine exui possint, plebesque eorum erroribus liberata respirent. Quemadmodum enim poterunt corrigere errata populorum, si ipsos error obsederit? Concinat ergo cum omnibus Dei sacerdotibus & vestra sententia charitatis: in qua vos fixos atque firmatos ut bene credimus, ita etiam nos vobiscum recte sentire, debetis reciproci sanctitatis vestrae litteris approbare. Valet fratres charissimi.

CAP. XXIII.

Athanasii Alexandria Episcopi epistola de eadem Synodo.

MAGNUS quoque Athanasius in epistola ad Afros, de Ariminensi Concilio ita scribit. Hæc cum ita se habere monstrarentur, quis eos probaturus est, qui Ariminensem aut aliam quampiam synodum præter Nicænam allegant; aut quis eos non oderit, qui patrum quidem statuta rejiciunt; recentiora vero quæ apud Ariminum per vim & contentionem confecta sunt, illis anteponunt? Quis vero est qui cum hominibus istis coire velit, qui ne sua quidem ipsi approbant? Nam qui in decem & amplius synodis suis, ut jam diximus, alia atque alia scripserunt, aperte testantur, se singulas earum damnare. Idem porro iis accidit, quod olim proditoribus Judæis. Nam quemadmodum illi, eum unicum fontem aquæ viventis reliquissent, cisternas sibi foderunt quæ aquam continere non poterant, sicuti scriptum est apud Jeremiam Prophetam: sic isti cum universalem synodum oppugnent, multas sibi synodos effoderunt: quæ omnes ipsis inanes, & tanquam fabulæ nulla vi prædictæ extiterunt. Non feramus igitur illos, qui Ariminensem synodum aut aliam quampiam commemorant præter Nicænam. Qui enim Ariminensem commemorant, ignorare videntur ea quæ

Αχρησάμενοι, ἀπαρέσκην αὐτοῖς ταῦτα ἐμαρτυράτω. συνορᾷ ἐν ἡμέτερα καθαρότης, ταῦτω μόνω τὴν πίσιν ἥ τις ἐν νικαία κτ' τὴν αὐθεντικὴν τῆς ὁμοῦλων ἐμελιώτη, διωκεῖ βεβαίωτη κατελέαν εἶναι. κ μεθ' ἡμῶν τὸς ἀνατολικὸς οἰκιστὸς ἐκαστοῦ κατ' ὁλικῆς ἐπιγνώσεως, τὰς τε δυτικὰς καὶ χαλκὰς πσεύομενοι ἡ ὁμοῦλος μακροῦν τὰς ἄλλα νοσηῖας αὐτῆς τῆς ἐπιχρησῆς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας κοινωίας χωριδισησας, κ περιαιρεθῆσεας ἀπ' αὐτῶν τὸ τῆς ἐπισκόπου ὄνομα, ὡς τὰς λαχῆς τῆς πλάνης αὐτῶν ἐλευθερωθῆσεας ἀναπύσσει. ἐδενὶ γὰρ τῆς ἐπιδιορθῆσεως δυνήσον τὴν πλάνην τῶν ὄχλων, ὅποτε αὐτοὶ κατ' ἐπὶ πλάνης καλέχον. συμφωνεῖτω τῶν κτ' παλίων τῶν ἁγίων ἱερῶν κ τῶν ἡμετέρας τιμιότητος ἡ γνώμη, ἐν ἡμῶν παγίως κ βεβαίως εἶναι πσεύομεν. ἔτω ἡμῶν μεθ' ἡμῶν ὁρῶς πσεύον ὁφείλομεν. τοῖς ἀμοιβαίως τῆς ἡμετέρας ἀγάπης ἐυφρανατὶ ἡμῶν. ἔρρωθε ἀδελφοὶ τιμιώτατοι.

ΚεΦ. κγ'.

Ἀθανασίου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνόδου ἐπισηλῆ.

ΚΑΙ Ἀθανάσιος ὁ μέγας ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἀφροὺς ἐπιστολῇ τοιαῦτα φερεῖ τῆς ἐν δεξιμῶν συνόδου διεξῆσι. τῆτων ἡ ἔτος δέκην μινων, τὴς ἀποδέξεως τῆς τὴν ἀριμονῆ ἄλλῃ συνόδου πρὸς τὴν ἐν νικαία ὀνομαζομένης ἡ ἐκ ἀνμισθῆς τῆς ἀτελεῖας μὴ τὰ τῶν πατέρων, τὰ ἡ νεώτερα ἐν τῇ δεξιμῶν κτ' φιλονηκίαν κ βίαν συντελέσεια περὶ κρίσεως τῶν τε τοῖς συνελθῆν ἐτελεῖσε, ἀνθρώποις μὴ τὰ ἐαυτῶν ἀποδεχομένων, οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἐαυτῶν δέκα πᾶσι κ πλέον, κατὰ πρῶτον ὀνομαζομένοις ἀλλοῖς ἀλλοῖς γράφοις, δηλοῖ εἰσὶν ἐκαστοῦ αὐτοῖς γνώμονοι κατήγοροι. πάσχοι ἡ τῆς οἰον κ οἰότε τῶν ἐκ δαίων πρὸς τὸ πεπὸν δασιν, ὡς γὰρ κ εἶναι καὶ ἀλεξάνδριαν τὴν μόνην πηγὴν τῆς ζωῆς ὕδατος, ὡρξάν ἐαυτοῖς λακκῆς οἱ ἐδυνήσον ὑδωρ συνεχῆν. γέγραπ' ὅτι τὸ πρὸς τὸν προφήτην ἱερεμίαν. ἔτως ἔτοι μαχομένοι πρὸς τὴν οἰκουμενικὴν συνόδον, ὡρξάν ἐαυτοῖς, συνόδους πολλὰς, κ πάσαι κεναι παρ' αὐτοῖς, κ ὡς δράματα μὴ ἐχοντα ἰσχυρῶς φάνησαν, μὴ τῶν ἀνεχόμενα τῶν τῆς δεξιμῶν ἄλλῃ ὀνομαζομένην συνόδον πρὸς τὴν ἐν νικαία ἡρωιδμῶν, κ γὰρ αὐτοὶ οἱ τὴν ἀριμονῆ ὀνομα.

ὀνομάζοντες, εἰκόασι μὴ εἶδέναι τὰ ἐν αὐτῇ
 πρᾶξι. ἢ γὰρ ἐσιώπησαν. οἶδα γὰρ ἡ
 γαπητοί, μαθόντες καὶ ὑμεῖς ὡς τῶν ἐλθόν-
 των ἐξ ὑμῶν εἰς τὴν Δριμίον. ὡς ἐσάκιος καὶ
 εὐδοξίος τε καὶ ἀνξένιος, ἐκείνῳ σὺ
 αὐτοῖς Ἐδημόφιλος, κατήρτησαν θελήσαν-
 τες ἕτερα ὡς τὰ ἐν νικαίᾳ γράφειν. ὅτε ἀ-
 πασηθέντες ἀναθεματίσαι τὴν Δριανὴν αἰ-
 ρεσιν, παρηήσαντο, καὶ μᾶλλον αὐτῆς ἠθέλη-
 σαν εἶναι ὡς τὰ. ④ δὲ γε Ἐπίσκοποι, οἱ
 ἀληθῶς γνήσιοι δ' ἔλοιτο κρυβεῖς, καὶ ὁρθῶς πι-
 σθοῦντες, ἦσαν ἱερόν: περὶ διακόσιοι, ἐγράψαν
 Δοκίμῳ τῆ ἐν νικαίᾳ μόνῃ, καὶ μηδὲν πλέον
 ἠελαθον παρ' ἐκείνῳ Ζηεῖν καὶ Φρογνέιν ταῦ-
 τα καὶ κωνσταντῶν δεδηλώκασι, τῶ καὶ τὴν σύ-
 νοδον γεφυρῶς κελύσαντι. ἀλλ' οἱ ἐν τῇ Δρι-
 μίῳ κατὰρθεῖντες, ἀπελθόντες ὡς κων-
 σταντῶν, ὡς ποικίλας μὲν ὑπεροπῆσαι αὐτοῖς.
 ἀπειλὰς ἡ γράφει μὴ ἀνακαμψῆν εἰς τὰς
 ἰδίας παροικίας οὐδὲ καὶ αὐτῶν δόσφονα μέ-
 νες, βίαν τε παθεῖν ἐν τῇ θράκῃ ἐν αὐτῶν τῶ
 χειμῶνι, ὡς τῶ παρ' αὐτῶν καινοδομεμέ-
 νων ἀνεχῶς. εἶπερ ἐν ταῖς τῆν Δριμίον ὀνο-
 μάζεσι, δεικνύτωσαν πρῶτον τὴν κατὰρθε-
 σιν τῶν ὡς εἰρημένων, καὶ ἄπειρ ἐγράψαν οἱ
 Ἐπίσκοποι, λέγοντες μηδὲν πλέον Ζηεῖν τῶ
 ἐν νικαίᾳ ὡς τῶν πατέρων ὁμολογηθέντων,
 μὴ ἡ ὀνομάζῃν ἄλλην σύνοδον παρ' ἐκείνην.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν κρύπτεισι. τὰ ἡ ἐν τῇ θρά-
 κῃ βίαν πρᾶξι ἐλάττωσεν ἄλλοι. ⑤ δὲ ὡν
 δεικνύται, τῆς μὲν ἀρειανῆς αἰρέσεως οἷος,
 ἀλλότριοι ἡ τῆς ὑγιαίνουσας πίστεως. καὶ αὐ-
 τῶν ἡ τῶν μετὰ τὴν σύνοδον καὶ τὰς παρ' ἐκεί-
 νων, ἰάν περ ἀντιθέσται ἐν ὡς ἀλλήλας ἐθέλοι,
 εὐροι ἀν τῶ μὲν τὴν θεοσέβειαν, τῶ τὴν
 ἀλογίαν. ⑥ γὰρ ἐν νικαίᾳ συνελθόντες, ἐ
 κατὰρθεῖντες συνήλθον, ἀλλὰ καὶ ὁμολόγη-
 σαν τῆς εὐσεβείας τῆ πατρὸς εἶναι τὸν υἱόν. ἔτοι ἡ
 καὶ ἀπαξ καὶ δεύτερον κατὰρθεῖντες, καὶ τρι-
 τὸν ἐν αὐτῇ τῶ ἀειμῶν, γράφειν ἐβόλησαν,
 μὴ χεῖναι λέγειν εὐσίαν ἢ ὑπόστασιν ἔχῃ τὸν
 θεόν. καὶ μὴ δὴ τὴν ἐσπέραν, παρὰ τῶν ἀρεῖς
 θιασῶν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τῶν τῆς
 ἀληθείας δογματῶν κατεσκευάσθη σοφί-
 ματα τε καὶ μηχανήματα.

A illic gesta sunt. Alioqui de illa silerent.
 Scitis enim, Dilectissimi, idq; ab iis di-
 dicistis qui ex provincia vestra ad Ari-
 minensem synodum profecti sunt, Ur-
 facium & Valentem, Eudoxium item
 & Auxentium, quibuscum erat etiam
 Demophilus, cum quædam alia præter
 illa quæ Nicææ constituta fuerant, per-
 scribere voluissent, depositos fuisse:
 Quando rogati ut Arianam hæresin a-
 nathemate damnarent, id recusarunt,
 ejusq; patroni ac vindices esse maluerunt.
 Episcopi vero, qui sinceri erant
 famuli Dei, & qui recte credebant, nu-
 mero ferme ducenti, sola se Nicæna
 fide contentos esse scripserunt, nec
 præter illam quidquam amplius mi-
 nusve quærere aut sentire. Hæc ipsi
 quoq; Constantio significarunt, qui &
 synodum illam fieri præceperat. Ve-
 rum hi qui apud Ariminum depositi
 fuerant, ad Constantium profecti, per-
 fecerunt ut contumelia irrogarentur,
 minæq; intentarentur iis qui ipsos da-
 mnauerant, quod ad proprias Ecclesias
 non essent reversuri: utque vim pate-
 rentur hyberno tempore in Thracia,
 quo rebus per ipsos innovatis consen-
 sum accommodarent. Itaq; si qui for-
 te Ariminensem synodum commemo-
 rent, proferant primum quidem depo-
 sitionem eorum quos dixi: deinde ea
 quæ scripserunt Episcopi, asseverantes
 præter illa quæ Nicææ à patribus expo-
 sita fuerant, nihil se amplius quærere,
 nec præter hanc, aliam synodum agno-
 scere. Verum hæc quidem dissimul-
 ant: ea vero quæ per vim gesta sunt in
 Thracia, prætendunt. Ex quibus ma-
 nifeste ostenditur, eos Arianae quidem
 hæresis sectatores; à recta autem fide
 alienos esse. Quod si quis magnam il-
 lam synodum cum synodis istorum
 conferte ex aduerso voluerit, illorum
 quidem pietatem, istorum vero de-
 mentiam animadvertet. Nam qui Ni-
 cææ congregati sunt, nequaquam de-
 positi convenerunt, sed confessi sunt
 Filium ejusdem cum Patre esse substan-
 tiæ. Isti vero semel atque iterum ac
 tertio apud Ariminum depositi, con-
 scribere ausi sunt, dicendum non esse
 quod Deus substantiam habeat aut hy-
 postasin. Et in Occidentis quidem
 partibus, tot ac tales fuere fraudes ac
 machinæ, quas sectatores Arianæ aduersus
 rectam fidem commenti sunt.